

Sygn. akt I C 1738/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant: Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2015r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. J.**

przeciwko **Wspólnocie Mieszkaniowej budynku przy Al. (...)**
w Ś.

o zapłatę 54.699 zł

p o s t a n a w i a:

I. umorzyć postępowanie;

II. zasądzić od powoda J. J. na rzecz strony pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej budynku przy Al. (...) w Ś. koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.617 zł;

III. zwrócić powodowi J. J. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ś. kwotę 1.367,50 zł, stanowiącą połowę uiszczonej opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. akt I C 1738/14

UZASADNIENIE

Powód J. J. wniósł o zasądzenie od pozwanego Wspólnoty Mieszkaniowej budynku przy al. (...) w Ś. na rzecz powoda kwoty 54699 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Uzasadniając żądanie pozwu wskazał, że jest właścicielem lokali użytkowych o nr (...) położonych na parterze budynku mieszkalno-usługowego w Ś. przy al. (...). W marcu 2011 roku na zlecenie zarządcy nieruchomości rzeczoznawca budowlany dr inż. Z. M. wykonał ekspertyzę techniczną zawierającą ocenę aktualnego stanu technicznego części wspólnych budynku mieszkalnego, zlokalizowanego przy al. (...) w Ś.. Opracowanie to wykazało wiele nieprawidłowości w działaniach wykonawcy inwestycji, wskazano również sposoby mające służyć obserwacji zaistniałych wad, jak również zakres prac naprawczych, nie mniej jednak zarządca nie zastosował się do zaleceń eksperta. Pismem z dnia 21 stycznia 2014 roku powód został powiadomiony przez zarządcę o spotkaniu wyznaczonym na dzień 29 stycznia 2014 roku w przedmiocie wniosku i zaleceń z ekspertyzy opracowanej przez Politechnikę (...), dotyczącej popękania ścian w lokalach nr (...). Do pisma dołączono jedną stronę ekspertyzy, na której stwierdzono, że stan belek stropowych jest stanem awaryjnym. Zarządca zlecił wykonanie ekspertyzy bez uprzedniej uchwały współwłaścicieli w tym zakresie, ani bez informowania o podjęciu takich działań. Podał nadto, że zwołano zebranie członków wspólnoty na dzień 3 lutego 2014 roku, a w treści porządku obrad wskazano, że ma na nim

być podjęta uchwała w sprawie zlecenia ekspertyzy wykonania prac zabezpieczających, dotyczących podstemplowania belek stropowych, jak i sporządzenia projektu budowlano-wykonawczego, gdzie w rzeczywistości ekspertyza była już wcześniej wykonana. Jeszcze przed zebraniem zarządca nieruchomości skierował do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego zawiadomienie o stanie awaryjnym belek stropowych pod lokalami mieszkalnymi. Powód podniósł, że dopiero po 29 stycznia 2014 roku otrzymał całość raportu sporządzonego przez Politechnikę (...). Wobec, w ocenie powoda, wytworzonego sztucznie stanu zagrożenia i interwencji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w dniu 17 lutego 2014 roku odbyło się spotkanie w pomieszczeniach najemcy powoda, tj. (...) Banku (...), na którym ustalono sposób wykonania zabezpieczenia stropów nad parterem budynku. Powód wskazał, że zwrócił się o pomoc do specjalisty z zakresu konstrukcyjno-budowlanego B. J., który dokonał szczegółowej analizy stanu stropu nad parterem i nad piwnicą w budynku przy al. (...) w Ś. i sporządził projekt powykonawczy doraźnego wzmocnienia stropu. Pismem z dnia 4 marca 2014 roku zarządca poinformował Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Ś. o tym, że został opracowany projekt doraźnego wzmocnienia stropu przez dr inż. B. J., wprowadzający zmiany do wcześniejszego raportu, zaakceptowane przez jego autorów, poinformował również, że planowany termin przystąpienia do prac uzgodniono na dzień 7 marca 2014 roku. Pismo to zostało skierowane do Inspektora dopiero po wymuszeniu złożenia oświadczenia przez powoda, że nie będzie żądał zwrotu kosztów dotyczących tego opracowania oraz nie będzie dochodził zwrotu kosztów powstałych z tego tytułu od Wspólnoty. W dniu 6 marca 2014 roku zarządca wymusił na powodzie podpisanie umowy trójstronnej dotyczącej realizacji doraźnego wzmocnienia stropu nad piwnicą i parterem budynku przy al. (...) w Ś.. Zarządca uczynił powoda współinwestorem tego zadania, którego udział polegał na sfinansowaniu większości prac dotyczących części wspólnych budynku bez prawa żądania ich zwrotu od Wspólnoty. Prace zostały wykonane zgodnie z projektem, a powód poniósł z tego tytułu koszty w wysokości łącznej 54699 zł.

Uzasadniając podstawę prawną dochodzonego roszczenia powód powołał się na art. 12 Ustawy z dnia 24 czerwca 1994 roku o własności lokali (Dz. U. z 2000 roku, Nr 80, poz. 903).

W odpowiedzi na pozew złożonej dnia 9 września 2014 roku strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przypisanych, w tym zwrotu kosztów z tytułu zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarzuciła brak usprawiedliwionych podstaw powództwa i podała, że pozwana nakierowana na wykonanie tymczasowego zabezpieczenia, była gotowa ponieść koszt 10 000 zł. Znaczna dysproporcja finansowa pomiędzy rozwiązaniami z obu ekspertyz, uzasadniała zawarcie umowy trójstronnej, mocą której powód, działający jako inwestor, zobowiązał się do poniesienia kosztów zabezpieczenia wykraczających ponad kwotę 10 000 zł. Strona pozwana podkreśliła, iż powód stając się członkiem wspólnoty mieszkaniowej winien liczyć się z tym, że nie zawsze interesy wszystkich będą wspólne i zgodne z oczekiwaniami każdego z mieszkańców. Decydujące znaczenie ma wola większości, a jednostkowy interes nie może dominować nad wolą ogółu, czy większości właścicieli.

Pismem złożonym w dniu 14 stycznia 2015 roku powód cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia i wniósł o umorzenie postępowania w sprawie. W uzasadnieniu powód stwierdził, że powództwo stało się bezprzedmiotowe wobec faktu, że za skutki zdarzenia odpowiedzialność przyjął ubezpieczyciel, a co stało się już po wytoczeniu powództwa.

Pismem z dnia 14 stycznia 2015 roku strona pozwana wyraziła zgodę na cofnięcie pozwu i wniosła przy tym o zasądzenie na rzecz strony pozwanej od powoda zwrotu kosztów procesu w postaci kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 355§1 kpc Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Natomiast w myśl art. 203§1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. §4 stanowi, że Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Powód w piśmie procesowym cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia jeszcze przed rozpoczęciem rozprawy wyznaczonej na dzień 16 stycznia 2015 roku. Okoliczności sprawy nie wskazują na to, aby można było tę czynność uznać za sprzeczną z prawem lub z zasadami współżycia społecznego. Dlatego też Sąd postępowanie w niniejszej sprawie umorzył.

Zgodnie z przepisem art. 203§2 k. p. c . pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego.

Przepis ten zawiera regułę dotyczącą rozliczenia kosztów procesu w razie cofnięcia pozwu. Cofnięcie pozwu i umorzenie postępowania zamyka drogę do wydania wyroku merytorycznie rozstrzygającego spór pomiędzy stronami. W przypadku cofnięcia pozwu, pozwany jest więc co do zasady traktowany jak wygrywający proces, dlatego należy mu się zwrot kosztów procesu.

W wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaze, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 kpc) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę – tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2013 roku, sygn. akt IV CZ 8/13.

Z treści pisma cofającego pozew nie wynikają okoliczności uzasadniające nie obciążanie powoda kosztami procesu. Należy zwrócić uwagę, iż cofnięcie pozwu było skutkiem zaspokojenia żądania powoda w trakcie postępowania sądowego, ale nie przez stronę pozwaną, lecz przez osobę trzecią, tj. ubezpieczyciela wypłacającego świadczenie w ramach ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej sprawcy szkody. Powód podjął bowiem decyzję o wytoczeniu powództwa nie czekając na wynik postępowania likwidacyjnego. Składając stosowne oświadczenia przed ubezpieczycielem, jeszcze przed wniesieniem pozwu, powód powinien był liczyć się z możliwością uzyskania zaspokojenia roszczenia w tamtym postępowaniu.

W świetle powyższych okoliczności na podstawie cyt. wyżej przepisu w związku z art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Sąd zasądził od powoda J. J. na rzecz strony pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej budynku przy al. (...) w Ś. koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3617 zł, tj. w wysokości określonej przez §6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 j.t.).

Z uwagi na to, że cofnięcie pozwu nastąpiło po doręczeniu stronie pozwanej odpisu pozwu, to na podstawie przepisu art. 79 ust.1 pkt 3 lit. a) Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) Sąd nakazał zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 1367,50 zł stanowiącą połowę uiszczonej opłaty sądowej od pozwu.